

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ
ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՔՐԵԱԿԱՆ ՊԱԼԱՏ
Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

ՎԱՐՈՒՅԹԻ ԸՆԴԴԱՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԸ ԼՈՒԾԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

2 սեպտեմբերի 2024 թվական

ք.Երևան

Հայաստանի Հանրապետության Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը,

նախազգահությամբ՝
մասնակցությամբ դատավորներ՝

Հ.ԱՍԱՏՐՅԱՆԻ
Ս.ԱՎԵՏԻՍՅԱՆԻ
Լ.ԹԱԴԵՎՈՍՅԱՆԻ
Ա.ՊՈՂՈՍՅԱՆԻ

ուսումնասիրելով թիվ ՄԴԻ/0111/01/23 քրեական վարույթի ընդդատության հարցը լուծելու համար Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատի նախազգահին ուղարկելու մասին Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանի՝ 2024 թվականի օգոստոսի 15-ի որոշումը,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց

Վարույթի դատավարական նախապատմությունը.

1. 2023 թվականի հոկտեմբերի 3-ին Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանում ստացվել է Աշոտ Սերոբի Հովսեփյանի

վերաբերյալ՝ ՀՀ քրեական օրենսգրքի 525-րդ հոդվածի 5-րդ մասով թիվ 90575423 (ՍԴՆ/0111/01/23) քրեական վարույթը:

Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը 2023 թվականի հոկտեմբերի 11-ին որոշում է կայացրել թիվ ՍԴՆ/0111/01/23 քրեական գործի վարույթը ստանձնելու և նախնական դատալսումներ նշանակելու մասին:

2. Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը 2023 թվականի հոկտեմբերի 20-ին՝ նախնական դատալսումների ընթացքում, որոշում է կայացրել քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու և վարույթը Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան ուղարկելու մասին:

3. Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանը 2024 թվականի օգոստոսի 15-ին որոշում է կայացրել թիվ ՍԴՆ/0111/01/23 քրեական վարույթը Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատի նախագահին ուղարկելու մասին՝ ընդդատության հարցը լուծելու համար:

4. Քրեական վարույթը Վճռաբեկ դատարանում ստացվել է 2024 թվականի օգոստոսի 26-ին:

Ընդդատության վերաբերյալ հարցը լուծելու համար էական նշանակություն ունեցող փաստական հանգամանքները.

5. 2023 թվականի սեպտեմբերի 18-ի որոշմամբ Աշոտ Սերոբի Հովսեփյանի նկատմամբ ՀՀ քրեական օրենսգրքի 525-րդ հոդվածի 5-րդ մասով հանրային քրեական հետապնդում է հարուցվել հանրորեն վտանգավոր այն արարքի համար, որ «նա, ՀՀ կառավարության 27.09.2020թ. թիվ 1586-Ն որոշմամբ Հայաստանի Հանրապետությունում հայտարարված «Ռազմական դրության» պայմաններում՝ 05.10.2020թ-ին զորահավաքային զորակոչով զորակոչված լինելով ՀՀ զինված ուժեր, ՀՀ ՊՆ 73128 զորամասում ծառայության նշանակվելուց հետո, մարտական կիրառման շրջանից 2020 թվականի հոկտեմբերի 06-ին վերադարձել է զորամասի տեղակայման վայր, հանձնել իրեն ամրակցված զենք-զինամթերքը, ինքնակամ թողել է զորամասը, միայն 2020 թվականի նոյեմբերի 13-ին ներկայացվել է վարույթն

իրականացնող մարմին՝ այդ կերպ ծառայությունից բացակայելով մեկ ամսից (240 ժամից) ավելի փոխարկում»¹:

6. Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը 2023 թվականի հոկտեմբերի 20-ի որոշմամբ արձանագրել է. «(...) ՀՀ քրեադատական օրենսդրությունը, սահմանելով քրեական վարույթի փարաօրինական ընդդատության հիմնական կանոնները, միաժամանակ, արդարադատության շահերից ելնելով, նախատեսում է նաև դրանից բացառություններ, երբ հնարավոր է լինում փոփոխել քրեական վարույթի փարաօրինական ընդդատությունը:

Քրեական վարույթի փարաօրինական ընդդատության նշված կանոնից օրենսդրի կողմից նախատեսված բացառություն սահմանող Օրենսգրքի 261-րդ հոդվածի 5-րդ մասի վերլուծությունից հետևում է, որ դրա համար անհրաժեշտ են հետևյալ երկու պայմանների միաժամանակյա առկայությունը՝

- վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնությունը բնակվում են փոխյալ առաջին ատյանի դատարանի դատական փարաօրինակ դուրս,

- փարաօրինական ընդդատության փոփոխման համաձայնություն են փոխյալ բոլոր մեղադրյալները, ինչը նշանակում է, որ դատարանը չունի հայեցողություն ընդդատությունը փոփոխելու հարցում և այդ մասին որոշում կայացնում է բացառապես այն դեպքում, երբ առկա է մեղադրյալի համաձայնությունը: Հետևաբար, եթե մեղադրյալը (մեղադրյալները) առարկում է վարույթի փարաօրինական ընդդատության փոփոխմանը, անկախ նրանից, որ քրեական դատավարությանը մասնակցող անձանցից շատերը բնակվում են փոխյալ առաջին ատյանի դատարանի դատական փարաօրինակ դուրս, վարույթի ընդդատությունը չի կարող փոխվել:

Քրեական վարույթի ուսումնասիրությամբ պարզվում է, որ մեղադրյալը և մեղադրական եզրակացությամբ դատակոչված վկաներից՝ Արտակ Վարդանյանը և Սուրեն Բերությանը բնակվում են Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի դատական փարաօրինակ դուրս, մասնավորապես՝ մեծամասնության բնակության վայրն է հանդիսանում քաղաք Երևանը, հետևաբար

¹ Տե՛ս վարույթի նյութեր, հատոր 2, թերթեր 225-226:

Դատարանը գտնում է, որ բավարարված են ՀՀ քրեական դատավարության [օրենսգրքի] 261-րդ հոդվածի 5-րդ մասով նախատեսված՝ քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու համար սահմանված պահանջները, ինչով էլ պայմանավորված Դատարանը որոշում է մեղադրյալ Աշոտ Հովսեփյանի միջնորդությունը բավարարել, քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխել և այն ուղարկել Երևան քաղաքի առաջին արյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան»²:

7. Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանը 2024 թվականի հունվարի 30-ի որոշմամբ արձանագրել է. «(...) Թիվ ՄՊ/0111/01/23 քրեական գործով նախնական դատախազների ժամանակ՝ վարույթի տարածքային ընդդատության հարցի քննարկման ընթացքում պարզվեց, որ մեղադրյալ Աշոտ Հովսեփյանը բնակվում է Արարատի մարզում, Սուրեն Ալեքսանի Բերությանը ծառայում է Վայոց Ձորի մարզի Վայք քաղաքի 5-րդ բանակային կորպուսում, վարձակալական հիմունքներով բնակվում է Եղեգնաձոր քաղաքում, վկա Արթուր Տավրոսի Սաֆարյանը բնակվում և ծառայում է Սյունիքի մարզի Կապան քաղաքում, և միայն վկա Արտակ Վարդանի Վարդանյանն է աշխատում և բնակվում Երևան քաղաքում:

Վարույթով որպես հանրային մեղադրող մասնակցում է Սյունիքի կայազորի զինվորական դատախազի տեղակալ Ս.Խաչատրյանը, ով հայտնել է, որ սույն գործը նման պայմաններում ընդդատյալ է Երևան քաղաքի առաջին արյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանին:

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 261-րդ հոդվածի 5-րդ մասի կարգավորումներից բխում է, որ տարածքային ընդդատությունը փոխելու հիմք կարող է հանդիսանալ վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնության՝ առաջին արյանի մեկ այլ դատարանի դատական տարածքում բնակվելու հանգամանքը:

Այսպիսով, դատարանն արձանագրում է, որ սույն քրեական վարույթով ներգրավված անձանցից միայն մեկ վկան է բնակվում Երևան քաղաքի տարածքում,

² Տե՛ս վարույթի նյութեր, հատոր 2, թերթեր 292-294:

հետևաբար՝ հնարավոր չի փաստել, որ վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնությունը բնակվում է Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանի դատական տարածքում:

Եկարի ունենալով, որ ՀՀ Սյունիքի մարզի ընդհանուր իրավասության առաջին ատյանի դատարանի 20.10.2023թ. որոշման մեջ նշված տարածքային ընդդատությունը փոխելու հիմքը սույն դեպքում առկա չէ, այն է՝ թիվ ՄԴ1/0111/01/23 քրեական վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնությունը չեն բնակվում Երևան քաղաքում, գտնում են, որ նշված քրեական վարույթը չի կարող բնավել Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանի կողմից (...)³:

Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատի հիմնավորումները և եզրահանգումը.

Նախքան սույն վարույթվ բարձրացված իրավական հարցին անդրադառնալը հարկ է նշել, որ Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանը որոշում է կայացրել թիվ ՄԴ1/0111/01/23 քրեական վարույթի ընդդատության հարցը լուծելու համար Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատի նախագահին ուղարկելու մասին: Մինչդեռ, 2024 թվականի փետրվարի 6-ին ուժի մեջ է մտել «ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին» 2024 թվականի հունվարի 16-ի թիվ ՀՕ-32-Ն ՀՀ օրենքը՝ համաձայն որի՝ վարույթի տարածքային ընդդատության հարցը վերջնականապես լուծում է Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը, ուստի ընդդատության մասին հարցը ենթակա է լուծման Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատի կողմից:

8. Սույն վարույթվ բարձրացված իրավական հարցը հետևյալն է. հիմնավոր է արդյո՞ք Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի կողմից թիվ ՄԴ1/0111/01/23 քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը

³ Տե՛ս վարույթի նյութեր, հատոր 3, թերթեր 45-47:

փոխելու և քրեական վարույթը Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան ուղարկելու մասին որոշումը:

9. ՀՀ Սահմանադրության 63-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ *«Յուրաքանչյուր ոք ունի անկախ և անաչառ դատարանի կողմից իր գործի արդարացի, հրապարակային և ողջամիտ ժամկետում քննության իրավունք»:*

10. «Մարդու իրավունքների և հիմնարար ազատությունների պաշտպանության մասին» եվրոպական կոնվենցիայի 6-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ *«Յուրաքանչյուր ոք, (...) նրան ներկայացված ցանկացած քրեական մեղադրանքի առնչությամբ, ունի օրենքի հիման վրա սրտեղծված անկախ ու անաչառ դատարանի կողմից ողջամիտ ժամկետում արդարացի և հրապարակային դատաքննության իրավունք»:*

10.1. Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանը, *«օրենքի հիման վրա սրտեղծված դատարան»* հասկացությունը մեկնաբանելիս նշել է. *«Այն երկրներում, որտեղ օրենքը կոդիֆիկացված է, դատական համակարգի կազմակերպումը չի կարող թողնվել դատական մարմինների հայեցողությանը, սակայն դա չի նշանակում, որ դատարաններն օժտված չեն համապարասիան ազգային օրենսդրությունը մեկնաբանելու որոշակի ազատությամբ»⁴:*

Միննույն ժամանակ, դատական մատչելիության իրավունքի համատեքստում Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանը նշել է, որ *«Ներպետական դատական արյանները դատավարական կանոնները կիրառելիս պետք է ձեռնպահ մնան դրանց չափազանցված ձևականացումից, որն իր ազդեցությունը կունենա դատավարության արդարացիության վրա»⁵:*

11. Վճռաբեկ դատարանը *Գևորգ Հարությունյանի* գործով իրավական դիրքորոշում է ձևավորել այն մասին, որ *«(...) Գործերի պարշաճ ընդդատությունը, որպես արդար դատաքննության անհրաժեշտ բաղկացուցիչ, հիմնարար իրավական արժեք է: Դրա հիմնարար բնույթը բխում է արդար դատաքննության ինստիտուցիոնալ փարրից՝ անկախ, անկողմնակալ, իրավասու և օրենքի հիման վրա*

⁴ Տե՛ս Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի՝ *Gorgiladze v. Georgia* գործով 2009 թվականի հոկտեմբերի 20-ի վճիռը, գանգատ թիվ 4313/03, 69-րդ կետ:

⁵ Տե՛ս Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի՝ *Walchli v. France* գործով 2007 թվականի հուլիսի 26-ի վճիռը, գանգատ թիվ 35787/03, 29-րդ կետ:

սրեղծված դատարանն ապահովելու պետության պոզիտիվ պարտականությունից: Իսկ այդ պարտականությունն իր հերթին, ըստ էության, ամրագրված է Հայաստանի Հանրապետության իրավական համակարգում բարձրագույն իրավաբանական ուժ ունեցող այնպիսի նորմատիվ ակտերում, ինչպիսիք են ՀՀ Սահմանադրությունը (...), Քաղաքացիական և քաղաքական իրավունքների մասին միջազգային դաշնագիրը (14-րդ հոդված) և «Մարդու իրավունքների և հիմնարար ազատությունների պաշտպանության մասին» եվրոպական կոնվենցիան (6-րդ հոդված): (...)

Պատշաճ ընդդատության հիմնարար իրավական նշանակությունն այն է, որ յուրաքանչյուր կոնկրետ քրեական գործը քննող դատարանի որոշման հարակ կանոնների առկայությունը և դրանց կանխարեսելի գործադրումն անհրաժեշտ պայման են կողմնակի դիրորդի մոտ այնպիսի համոզմունք ձևավորելու համար, որ փյալ կոնկրետ քրեական գործը քննող դատարանը և դատավորը նախատրամադրվածություն չունեն, և փյալ գործը վարույթ ընդունելիս սուբյեկտիվիզմն ու կամայակայությունը բացառված են եղել:

Այսպիսով, քրեական գործերի ընդդատության որոշման հարակ, կամայականությունը բացառող կանոնների առկայությունը և գործադրումը պարտադիր նախապայման են արդարադատության մարչելիության պատշաճ երաշխավորման համար (...)⁶:

12. Վերոգրյալից հետևում է, որ ընդդատության կանոններն այն չափանիշներն են, որոնց հիման վրա որոշվում է, թե տվյալ գործով որ դատարանը պետք է իրականացնի արդարադատություն: Այդ չափանիշների հիմքում ընկած են ոչ թե իրավակիրառների սուբյեկտիվ հայեցողությունը, այլ քրեական վարույթի օրենքով սահմանված օբյեկտիվ հատկանիշները, որոնց առկայությունն էլ թույլ է տալիս արձանագրել տվյալ դատարանի՝ այդպիսին հանդես գալու իրավունքն այդ վարույթով: Միաժամանակ, ընդդատության կանոնները կոչված են անձին զերծ պահելու դատական շրջապատույտներից, որոնք կարող են առաջանալ, եթե դատարանները հրաժարվեն գործը վարույթ ընդունել իրենց ընդդատյա չլինելու պատճառաբանությամբ:

⁶ Տե՛ս Վճռաբեկ դատարանի՝ *Քնորգ Հարությունյանի* գործով 2011 թվականի հուլիսի 13-ի թիվ ԵԿԴ/0211/01/10 որոշումը, կետեր 15-16:

Ընդդատության ինստիտուտը հիմնարար նշանակություն ունեցող արժեք է, քանի որ այն անմիջականորեն կապված է անձի՝ օրենքի հիման վրա ստեղծված դատարանի կողմից իր գործի քննության իրավունքի հետ: Քրեական վարույթի մասնակիցների համար պետք է կանխատեսելի լինի, թե իրենց գործով որ դատարանը պետք է իրականացնի արդարադատություն:

13. ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 261-րդ հոդվածի 5-րդ մասի համաձայն՝ *«Տարածքային ընդդատությունը բոլոր մեղադրյալների համաձայնությամբ կարող է փոխվել, եթե վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնությունը բնակվում է առաջին արյանի մեկ այլ դատարանի դատական փարածքում: Ընդդատությունը փոխելու որոշումն ընդունում է մեղադրանքը քննող դատարանը»:*

Նույն օրենսգրքի 263-րդ հոդվածի համաձայն՝ *«(...) 4. Վարույթն ըստ փարածքային ընդդատության սրացած առաջին արյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը մինչև նախնական դատախազի նշանակելը եռօրյա ժամկետում որոշում է կայացնում վարույթը Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատ ուղարկելու մասին, եթե համաձայն չէ վարույթի փարածքային ընդդատությանը:*

(...)

7. Սույն հոդվածի 4-րդ մասով նախատեսված դեպքում Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը վարույթը Վճռաբեկ դատարանում սրանսպու պահից հնգօրյա ժամկետում վերջնականապես լուծում է վարույթի փարածքային ընդդատության հարցը: (...):»:

Անհրաժեշտ է ընդգծել, որ ընդդատությունը փոխելու վերոնշյալ հայեցողական լիազորությունը կարող է գործադրվել բացառիկ դեպքերում, երբ բավարար փաստական տվյալների վկայակոչմամբ համոզիչ կերպով կհիմնավորվի ընդդատությունը փոխելու օրենսդրի կողմից առաջադրվող պայմանների առկայությունը, ինչպես նաև քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու անհրաժեշտությունը՝ արդարադատության շահի տեսանկյունից: Հետևաբար, նշված նորմը մեկնաբանելիս չպետք է դրսևորվի չափազանց ձևական մոտեցում, այն չպետք է ենթարկվի լայն մեկնաբանության՝ բացառելով վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների բնակության վայրերի զուտ տեխնիկական

հաշվառմամբ քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու հնարավորությունը:

14. Սույն վարույթի նյութերի ուսումնասիրությունից երևում է, որ՝

- մեղադրյալ Ա.Հովսեփյանը նախնական դատալսումների ընթացքում միջնորդել է քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխել և վարույթը փոխանցել Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան⁷:

- Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը, փաստելով, որ մեղադրյալը և վկաներ Ա.Վարդանյանը և Ս.Բերությանը բնակվում են Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի դատական տարածքից դուրս, որոշում է կայացրել վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու և քրեական վարույթը Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան ուղարկելու մասին՝ այն հիմնավորմամբ, որ մեծամասնության բնակության վայրը Երևան քաղաքն է⁸:

- Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանը, փաստելով, որ սույն քրեական վարույթով ներգրավված անձանցից միայն մեկ վկան է բնակվում Երևան քաղաքի տարածքում, գտել է, որ հնարավոր չէ փաստել, որ վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնությունը բնակվում է Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանի դատական տարածքում⁹:

15. Սույն վարույթի փաստական հանգամանքները գնահատելով վերոշարադրյալ իրավադրույթների և իրավական դիրքորոշումների լույսի ներքո՝ Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը փաստում է, որ Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը, քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը մեղադրյալի միջնորդությամբ փոխելիս և վարույթը Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան փոխանցելիս, չի պահպանել ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 261-րդ հոդվածի 5-րդ մասի

⁷ Տե՛ս վարույթի նյութեր, հատոր 2, դատական սիստի արձանագրություն, թերթ 291:

⁸ Տե՛ս սույն որոշման 6-րդ կետը:

⁹ Տե՛ս սույն որոշման 7-րդ կետը:

պահանջները: Մասնավորապես, սույն քրեական վարույթի նյութերի ուսումնասիրությունից երևում է, որ մեղադրյալ Ա.Հովսեփյանի բնակության վայրն Արարատի մարզն է, վկա Ա.Սաֆարյանի հաշվառման/բնակության վայրը՝ Սյունիքի մարզը, վկա Ա.Վարդանյանի հաշվառման/բնակության վայրը՝ Երևան քաղաքը, իսկ վկա Ս.Բերությանի հաշվառման/բնակության հասցեն թեև նշված է Երևան քաղաքը¹⁰, սակայն, ըստ նյութերի, վերջինս զինվորական ծառայություն է իրականացնում այլ վայրում¹¹: Հետևաբար, չի հաստատվում, որ սույն վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնությունը բնակվում է Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանի դատական տարածքում: Նման պայմաններում Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը փաստում է, որ ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 261-րդ հոդվածի 5-րդ մասով սահմանված՝ քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու օրենսդրական հիմքը բացակայում է:

16. Վերոգրյալի հետ մեկտեղ հարկ է նշել, որ եթե նույնիսկ ընդունելի համարվի վկա Ս.Բերությանի բնակության վայրի վերաբերյալ Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի հետևությունը, այնուամենայնիվ վկաներից երկուսի՝ Երևան քաղաքում բնակվելու հանգամանքը, չի կարող վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու հիմք հանդիսանալ, քանի որ վերջիններս **վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնություն** չեն կազմում:

17. Ամփոփելով՝ Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատն արձանագրում է, որ Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի կողմից թիվ ՍԴ1/0111/01/23 քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու և քրեական վարույթը Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան ուղարկելու մասին որոշումը հիմնավոր չէ:

Վերոգրյալի հիման վրա և ղեկավարվելով ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 263-րդ հոդվածի 7-րդ մասով՝ Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը

¹⁰ Տե՛ս վարույթի նյութեր, հատոր 2, թերթ 272:

¹¹ Տե՛ս վարույթի նյութեր, հատոր 3, թերթ 38, դատական նիստի արձանագրություն, թերթ 44:

Ո Ր Ո Շ Ե Ց

Թիվ ՍԴՆ/0111/01/23 քրեական վարույթն ըստ ընդդատության ուղարկել Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան:

Նախագահող՝ _____ Հ.ԱՍԱՏՐՅԱՆ

Դատավորներ՝ _____ Ս.ԱՎԵՏԻՍՅԱՆ

_____ Լ.ԹԱԴԵՎՈՍՅԱՆ

_____ Ա.ՊՈՂՈՍՅԱՆ